

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 397 / 20	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1.		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
wyrok Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb. z dnia 16 marca 2020 r. w sprawie VII K 746 / 18			
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			

# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty			

wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	

#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka				
#	art. 439 k.p.k.				
#	brak zarzutów				
0.11.4. Wnioski					
#	uchylenie	#	zmiana		
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
0.12.1. Ustalenie faktów					
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
0.12.2. Ocena dowodów					
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów					
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwiąże o powodach uznania dowodu			
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)					
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu			

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
	1. błędu w ustaleniach faktycznych mogącego mieć wpływ na treść zaskarżonego wyroku;	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny # zasadny	
	2. mogącej mieć wpływ na treść zaskarżonego wyroku obraży art. 174 kpk;	# częściowo zasadny # niezasadny # zasadny	
	3. rażącej surowości kary.	# częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Ad. zarzutu z punktu 1. Tylko i wyłącznie informacje pozyskane i odtworzone przez funkcjonariuszy			

policji wskutek
dokonanego z
naruszeniem
zakazu ujętego w
art. 186 § 1 kpk
„ rozpytania ”
D. P. (o czym
niżej) stanowiły
podstawę
poczynienia
przez sąd I
instancji ustaleń
odnośnie tego, iż
sprawcą
przestępstwa
popelnionego na
szkodę D. A. był
oskarżony. Jeśli
wyliminować je
z możliwej do
wykorzystania
na użytek
wyrokowania
podstawy
dowodowej, to
na sprawstwo
oskarżonego
odnośnie czynu
z punktu I
aktu oskarżenia
nie wskazuje
już żaden inny
dowód.
Podobnie w
odniesieniu do
czynu z punktu
II, popelnionego
na szkodę D.
P., jedynym
dowodem na
sprawstwo
oskarżonego
były jej zeznania
z postępowania
przygotowawczego,
które wobec
następnego
skorzystania
przez nią z prawa
do odmowy

złożenia zeznań,
z racji treści art.
186 § 1 kpk nie
mogły być przy
wyrokowaniu
wykorzystywane.
Mając powyższe
na uwadze,
wobec braku
dostatecznej
podstawy
dowodowej dla
odtworzenia
okoliczności, w
jakich doszło
do powstania
obrażeń u
obydwo
pokrzywdzonych,
a zwłaszcza tego,
że ich sprawcą
był oskarżony,
został on przez
sąd odwoławczy
uniewinniony od
obydwo
zarzuconych
czynów.

Ad. zarzutów z
punktu 2 i
3 – wobec
konsekwencji,
jakie dla
sposobu
rozstrzygnięcia
sprawy wynikają
z uwzględnienia
z urzędu
naruszenia
zakazu ujętego w
art. 186 § 1 kpk,
odnoszenie się
do tych zarzutów
uznać należy za
bezprzedmiotowe
w rozumieniu
art. 436 kpk.

Wniosek		
zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzuconych mu czynów	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwiąże o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
omówiono powyżej		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
1.	Zakaz odtwarzania na użytek czynienia ustaleń faktycznych informacji pozyskanych od matki oskarżonego, D. P. przez funkcjonariuszy K. w P. M. K. oraz T. Z.	
Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności		

Stosownie do treści art. 186 § 1 kpk, osoba uprawniona do odmowy złożenia zeznań może oświadczyć, że chce z tego prawa skorzystać, nie później jednak niż przed rozpoczęciem pierwszego zeznania w postępowaniu sądowym, a w takim przypadku poprzednio złożone zeznanie tej osoby nie może wówczas służyć za dowód ani być odtworzone. W orzecznictwie przyjmuje się (por. wyrok SN z dnia 31 marca 2013 r., III KK 268 / 12 oraz wyrok SA we Wrocławiu z dnia 24 kwietnia 2019 r., II AKa 87 / 19 oraz inne przywoływane tam judykaty), iż użytego w tym przepisie wyrażenia „zeznanie” nie można wyklądać w rozumieniu wyłącznie literalnym, lecz szerzej - jako przekazanie

informacji przez świadka podmiotowi wykonującemu czynności procesowe w ramach szeroko rozumianego postępowania karnego, dla celów tego postępowania i z inspiracji tego podmiotu. Wyrażenie to obejmuje zatem swym zakresem znaczeniowym każdą - nie mającą charakteru prywatnego - wypowiedź osoby uprawnionej do odmowy złożenia zeznań przekazaną organowi postępowania wykonującemu z udziałem tego świadka czynności procesowe lub pozaprocesowe (tzw. rozpytanie), a następnie przez ten organ zrelacjonowaną. Warunkiem objęcia przedmiotowym zakazem takiej wypowiedzi jest, by padła ona z inicjatywy takiego organu, a nie inicjatywy

osoby, która uzyskała następnie status świadka z uprawnieniem do odmowy składania zeznań. Jedynie więc jeśli osoba najbliższa sama, bez jakiegokolwiek zaangażowania funkcjonariusza publicznego, które wyklucza prywatny charakter wypowiedzi, udziela mu lub osobie trzeciej określonych informacji, a następnie korzysta z uprawnienia przewidzianego w art. 182 § 1 kpk, te zrelacjonowane informacje mogą być dopuszczone i wykorzystane jako dowód w sprawie, pod warunkiem, że nie narusza to zakazu z art.174 kpk. W ocenie SN, wyrażonej w uzasadnieniu przywoływanego wyżej wyroku, inne rozumienie omawianego przepisu mogło by prowadzić do nadużyć godzących w jego ratio legis, w

szczególności do łatwego obejścia omawianego zakazu dowodowego przez organ prowadzący postępowanie karne. Jest więc dopuszczalne przesłuchanie policjantów, którzy znaleźli się na miejscu popełnienia przestępstwa w ramach interwencji lub mieli inny kontakt ze świadkiem, np. w związku z wykonywaniem pozaprocesowych czynności służbowych, o ile informacje przekazywane były przez daną osobę w sposób spontaniczny. Jeśli jednak uzyskanie owych informacji dokonywało się z inspiracji policjantów i na potrzeby ewentualnego postępowania karnego, wykorzystanie zeznań policjantów, co do treści tak uzyskanych informacji, objęte jest zakazem określonym w

art. 186 § 1
kpk in fine. W
takim bowiem
przypadku
zachodzi
niebezpieczeństwo
zastępowania
formalnych
zeznań osoby,
która
potencjalnie
mogłaby
skorzystać z
prawa
określonego w
tym przepisie,
zeznaniaми
rozpytujących ją
w sposób
nieformalny
policjantów, co
zachęcałoby nie
tylko do
obchodzenia
zakazów
wynikających z
art. 186 § 1
kpk, ale także
protokolarnej
formy
utrwalania
zeznań
świadków w
postępowaniu
przygotowawczym.

Przenosząc
powyższe na
grunt niniejszej
sprawy – matka
oskarżonego M.
P., D. P.,
skutecznie
skorzystała z
przysługującego
jej prawa do
odmowy
złożenia zeznań.
W tej sytuacji
niedopuszczalnym

było czynienie
ustaleń
faktycznych w
oparciu o
odtworzenie jej
relacji
składanych
funkcjonariuszom
policji
podejmującym
interwencję
opisaną w
notatce
urzędowej z k.
1. Z jej treści
wynika bowiem
jednoznacznie,
iż interwencja
ta podjęta i
przeprowadzona
została w
związku z
podejrzeniem
popelnienia
przestępstwa
spowodowania
uszkodzenia
ciała D. A..
W jej toku D.
P. została przez
policjantów
„ rozpytana na
temat zaistniałej
sytuacji ” (k. 1),
w wyniku czego
przedstawiła im
okoliczności, w
jakich D. A. miał
doznać obrażeń
ciała, w tym
również to, że ich
sprawcą był M.
P.. Z powyższego
wynika, iż w ten
sposób doszło
do przekazanie
przez nią
informacji
podmiotowi
wykonującemu

czynności procesowe w ramach szeroko rozumianego postępowania karnego, dla celów tego postępowania i z inspiracji tego podmiotu. Mając zaś na uwadze, iż informacje pochodziły od osoby, której przysługiwało prawo do odmowy złożenia zeznań i która z tego prawa skutecznie potem skorzystała, także na przekazane w takich okolicznościach informacje rozciągał się wynikający z art. 186 § 1 kpk zakaz. Wbrew temu zakazowi, relacje złożone przez D. P. w toku owego „rozpytania” zostały przez sąd I instancji odtworzone poprzez przesłuchanie funkcjonariuszy M. K. i T. Z., w tym również na okoliczność sporządzenia tej notatki i treści w niej utrwalonych

oraz poprzez ujawnienie samej notatki. Tylko i wyłącznie pozyskane w tej drodze informacje stanowiły następnie podstawę czynienia ustaleń faktycznych co do tego, iż sprawcą pobicia D. A. był oskarżony. Jeśli jednak objąć je zakazem wynikającym z art. 186 § 1 kpk i w konsekwencji wyeliminować z możliwej do wykorzystania na użytek wyrokowania podstawy dowodowej, na sprawstwo oskarżonego odnośnie czynu z punktu I aktu oskarżenia nie wskazuje już żaden inny dowód. Podobnie w odniesieniu do czynu z punktu II, popełnionego na szkodę D. P., jedynym dowodem na sprawstwo oskarżonego były jej zeznania z postępowania przygotowawczego, które wobec

następnego skorzystania z prawa do odmowy złożenia zeznań, z racji treści art. 186 § 1 kpk nie mogły zostać wykorzystane.

Mając powyższe na uwadze, wobec braku dostatecznej podstawy dowodowej do odtworzenia okoliczności, w jakich doszło do powstania obrażeń u obydwu pokrzywdzonych, a zwłaszcza że ich sprawcą był oskarżony, został on przez sąd odwoławczy uniewinniony od obydwu zarzuconych czynów.

Co prawda skarżący nie podniósł w swoje apelacji zarzutu mogącej mieć wpływ na treść wyroku obrazy art. 186 § 1 kpk, tym niemniej uwzględnić ją należało z urzędu w oparciu o przepis art. 440 kpk, albowiem rażąco niesprawiedliwym byłoby

utrzymanie w mocy wyroku skazującego pomimo braku dostatecznej podstawy dowodowej na jego sprawstwo.		
5. ZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
0.11.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
0.0.11.	Przedmiot i zakres zmiany	
0.0.1. uniewinnienie oskarżonego od obydwu zarzuconych mu czynów		

Zwięźle powodach zmiany	o		
omówiono powyżej			
0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
0.15.3.1. Przyczyna, zakres podstawa prawna uchylenia	i		
1.1.	-	# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle powodach uchylenia	o		
-			
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle powodach uchylenia	o		
-			
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	

Zwięzłe o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
-			
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięzłe o powodach uchylenia			
-			
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
-			
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
	-		
6. Koszty Procesu			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
2 i 3	wobec uwzględnienia apelacji obrońcy oskarżonego i uniewinnienia go od obydwu zarzuconych czynów, kosztami procesu – w tym związane z wynagrodzeniem obrońcy za świadczenie nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu odwoławczym – obciążono Skarb Państwa z uwagi na treść art. 632 pkt 2 kpk	
7. PODPIS		